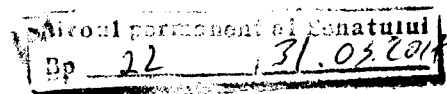

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru modificarea art. 26 din Legea Nr. 90/2001 din 26 martie 2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor*, inițiată de doamna senator PNL Eleonora-Carmen Hărău (**Bp. 22/2017**).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare modificarea art¹. 26 alin. (1) din *Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor*, cu modificările și completările ulterioare, în sensul instituirii interdicției Guvernului de a adopta ordonanțe cu privire la infracțiuni, pedepse și regimul executării acestora, precum și cu privire la acordarea amnistiei sau grațierii colective.

¹ (1) În exercitarea atribuțiilor sale Guvernul adoptă hotărâri și ordonanțe. Hotărârile se emit pentru organizarea executării legilor. Ordonanțele se emit în temeiul unei legi speciale de abilitare sau, în cazuri excepționale, ordonanțe de urgență, potrivit art. 114 alin. (4) din Constituție:

II. Observații

Potrivit art. 73 alin. (3) lit. h) și i) din *Constituția României, republicată*, prin „*lege organică se reglementează*”:

h) infracțiunile, pedepsele și regimul executării acestora;

i) acordarea amnistiei sau a grațierii colective”.

Totodată, conform art. 108 alin. (3) și art. 115 alin. (1) din *Constituția României*, ordonanțele Guvernului:

- se emit de Guvern în temeiul unei legi speciale de abilitare;
- pot viza numai domenii care nu fac obiectul legilor organice;
- trebuie să respecte limitele și condițiile prevăzute de legea de abilitare.

Prin urmare, pentru ordonanțele emise în temeiul unei legi de abilitare, formularea propusă pentru modificarea *Legii nr. 90/2001 („Guvernul nu poate adopta ordonanțe cu privire acordarea amnistiei sau a grațierii colective”)* este superfluă, deoarece art². 115 alin. (1) din *Constituția României* interzice deja expres adoptarea de ordonanțe în domenii ce fac obiectul legilor organice. Așadar, interzicerea prin dispozițiile *Legii nr. 90/2001* a emiterii de ordonanțe în aceste domenii este inutilă, deoarece este deja interzisă de *Constituția României*.

În ceea ce privește ordonanțele de urgență, la care inițiatorul propunerii legislative nu face însă referire expresă, arătăm că dispozițiile art. 115 alin. (4), alin. (5) teza finală și alin. (6) din *Constituția României* stabilesc următoarele:

- pot fi adoptate numai în situații extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată, Guvernul având obligația de a motiva urgența în cuprinsul acestora;

- cuprind norme de natura legii organice și se aprobă cu majoritatea prevăzută la art. 76 alin. (1);

- nu pot fi adoptate în domeniul legilor constituționale, nu pot afecta regimul instituțiilor fundamentale ale statului, drepturile, libertățile și îndatoririle prevăzute de *Constituția României*, drepturile electorale și nu pot viza măsuri de trecere silită a unor bunuri în proprietatea publică.

Așa cum am precizat mai sus, art. 115 din *Constituția României*, permite adoptarea ordonanțelor de urgență în domeniul legilor organice (deci și acea categorie de legi prin care se reglementează infracțiunile,

² *Parlamentul poate adopta o lege specială de abilitare a Guvernului pentru a emite ordonanțe în domenii care nu fac obiectul legilor organice;*

pedepsele, amnistia și grațierea) dacă sunt respectate condițiile prevăzute la art. 115 alin. (4) - motivarea urgenței și existența unei situații extraordinare a cărei reglementare nu poate fi amânată.

Or, dacă legea fundamentală permite adoptarea de ordonanțe de urgență în domeniul legilor organice, prevederea propusă într-o lege, care reglementează o astfel de interdicție, este neconstituțională.

În acest context, menționăm că legiuitorul constituant a instituit o diferență de regim juridic între ordonanțe și ordonanțe de urgență, sub aspectul domeniului de reglementare, aspect unanim recunoscut în doctrină și jurisprudența Curții Constituționale.

În raport de aceste precizări, inițiatorul ar fi trebuit să aibă în vedere diferențele de regim juridic între cele două categorii de ordonanțe, respectiv faptul că prin ordonanțe simple Guvernul nu poate legifera în domeniul legilor organice, iar prin ordonanțe de urgență acesta poate legifera în domeniul legilor organice, cu respectarea condițiilor prevăzute de art. 115 alin. (4) din *Constituția României*.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate la pct. II, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Sorin Mihai GRINDEANU

Domnului senator Călin-Constantin-Anton Popescu-Tăriceanu
Președintele Senatului